

कुष्टाआहूताः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ मर्त्यधर्माणः मर्त्यधर्मणः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

कुष्टाश्वासंस्तथायोधामद्रकाश्चमहारथाः ॥ तुष्टुवुश्चैवराजानंशल्यमाहवशोभिनं ॥ ९ ॥ जयरार्जंश्चिरंजीवजहिशत्रून्समागतान् ॥ तवबाहुबलंप्राप्यधार्तराष्ट्रामहाबलाः ॥ १० ॥ निखिलाः पृथिवीं सर्वां प्रशासंतुहतद्विषः ॥ त्वंहिशक्तेरणेजेतुंससुरासुरमानवान् ॥ ११ ॥ मर्त्यधर्माण इह तु किमु सृजयसोमकान् ॥ एवं संपूज्यमानस्तुमद्राणामधिपो बली ॥ १२ ॥ हर्षं प्रापतदावीरोदुरापमकृतात्मभिः ॥ शल्यउवाच अद्य चाहं रणे सर्वानपंचालान्सहपांडवैः ॥ १३ ॥ निहनिष्यामिवाराजनस्वर्गयास्यामिवाहतः ॥ अद्य पश्यंतु मां लोका विचरंतमभीतवत् ॥ १४ ॥ अद्य पांडु सुताः सर्वे वासुदेवः ससात्यकिः ॥ पंचालाश्चेदयश्चैव द्रौपदेयाश्च सर्वशः ॥ १५ ॥ धृष्टद्युम्नः शिखंडी च सर्वे चापि प्रभद्रकाः ॥ विक्रमं मम पश्यंतु धनुषश्च महद्वलं ॥ १६ ॥ लाघवं चास्त्रवीर्यं च भुजयोश्च बलं युधि ॥ अद्य पश्यंतु मे पार्याः सिद्धाश्च सहचारणैः ॥ १७ ॥ यादृशं मे बलं बाह्वेः संपदक्षेपुयाच मे ॥ अद्य मे विक्रमं दृष्ट्वा पांडवानां महारथाः ॥ १८ ॥ प्रतीकारपराभूत्वा चेष्टतां विविधाः क्रियाः ॥ अद्य सैन्यानि पांडूनां द्रावयिष्ये समंततः ॥ १९ ॥ द्रोणभीष्मावतिविभोसूतपुत्रं च संयुगे ॥ विचरिष्ये रणे युध्यन्मियार्थं तव कौरव ॥ २० ॥ संजय उवाच अभिषिक्ते तथा शल्येतव सैन्येषु मानद ॥ न कर्णव्यसनं किंचिन्मे निरेतत्र भारत ॥ २१ ॥ तृष्टाः सुमनसश्चैव बभूवुस्तत्र सैनिकाः ॥ मे निरेनिहता न्यार्थान्मद्राजवशंगतान् ॥ २२ ॥ प्रहर्षं प्राप्य सेनातुतावकी भरतर्षभ ॥ तारात्रिमुषितासु साहर्षं चित्ताचसाभवत् ॥ २३ ॥ सैन्यस्य तव तं शब्दं श्रुत्वा राजायुधिष्ठिरः ॥ वार्ष्णेयमब्रवीद्वाक्यं सर्वक्षत्रस्य पश्यतः ॥ २४ ॥ मद्राजः क्रुतः शल्यो धार्तराष्ट्रेण माधव ॥ सेनापतिर्महेष्वासः सर्वसैन्येषु पूजितः ॥ २५ ॥ एतज्ज्ञात्वा यथाभूतं कुरुमाधव यत्क्षमं ॥ भवान्नेता च गोसाचविधस्त्वयदनंतरं ॥ २६ ॥ तमब्रवीन्महाराज वासुदेवो जनार्धप ॥ आत्तायिनिमहं जानेयथा तत्त्वेन भारत ॥ २७ ॥ वीर्यवांश्चमहातेजामहात्मा च विशेषतः ॥ कृती च चित्रयोधी च संयुक्तो लाघवेन च ॥ २८ ॥ यादृग्भीष्मस्तथा द्रोणो यादृक्कर्णश्च संयुगे ॥ तादृशस्तद्विशिष्टो वामद्राजो मतो मम ॥ २९ ॥ युद्ध्यमानस्य तस्याहं चिंतयानश्च भारत ॥ योद्धारं नाधिगच्छामि तुल्यरूपं जनार्धप ॥ ३० ॥ शिखंड्यर्जुनभीमानां सात्वतस्य च भारत ॥ धृष्टद्युम्नस्य च थाबलेनाभ्यधिको रणे ॥ ३१ ॥ मद्राजो महाराजः सिंहद्विरदविक्रमः ॥ विचरिष्यत्यभीः काले कालः क्रुद्धः प्रजासिव ॥ ३२ ॥ तस्याद्यनप्रपस्यामि प्रति योद्धारमाहवे ॥ त्वानृते पुरुषव्याघ्रशार्दूलसमविक्रमं ॥ ३३ ॥